

Ασύμμετρες Απειλές, Εθνική Ασφάλεια & Μετανάστευση

Από τον Ιαν του 2010 ο γράφων είχε αναπτύξει τις μορφές κι εκφάνσεις των Ασύμμετρων Απειλών, από τις σελίδες εγκύρων κι εγκρίτων περιοδικών (βλ. Νέμεσις & Επίκαιρα). Το θέμα επαναφέρει στην επικαιρότητα, η αθρόα και μαζική μετανάστευση προσφύγων, μεταναστών ή/και παρανόμων μεταναστών, αλλά και μετακινήσεις (ομοεθνών) ομάδων πληθυσμών από φτωχές ή υποανάπτυκτες (κυρίως ασιατικές ή αφρικανικές) κατά κανόνα χώρες, ή/και εμπόλεμες περιοχές – ζώνες, σε συγκεκριμένους (ευρωπαϊκούς) προορισμούς με σχετική ανεκτικότητα, αδράνεια διαδικασιών – μηχανισμών, ή ανοχή και απραξία σε τέτοια φαινόμενα.

Ο προσεκτικός παρατηρητής του φαινομένου θα επισημάνει ότι από την 11^η Σεπτεμβρίου 2001 και μετά ο κόσμος έχει περάσει σε μια κατάσταση συνεχούς και αδιαφανούς πολέμου. Τα όρια μεταξύ Ειρήνης και Πολέμου έχουν γίνει δυσδιάκριτα και ο πόλεμος τείνει να «συγχωνευθεί» μέσα στην ειρήνη. Σε αυτόν τον θολό κόσμο προκύπτουν νέες, πρωτοεμφανιζόμενες, προκλήσεις, οι οποίες καθιστούν αναχρονιστικές πολλές από τις παλαιές μας αντιλήψεις και απαιτούν μια νέα προσέγγιση και αντιμετώπιση. Επιπλέον, οι έννοιες «Ασφάλεια» και «Άμυνα», έχουν ασαφή πλέον όρια, αλλά σαφέστατη επικάλυψη.

Ο όρος «Ασύμμετρες Απειλές» χρησιμοποιείται πολύ στον διεθνή αμυντικό τύπο, χωρίς ωστόσο να έχει ποτέ προσδιοριστεί πλήρως το νοηματικό του πλαίσιο. Πράγματι, είναι πολύ δύσκολο να εκφράσουμε επαρκώς το νόημα του όρου «Ασύμμετρη Απειλή», ενώ δεν υπάρχει κάποιος ή κάποιοι κοινά αποδεκτοί ορισμοί.

Συγκεκριμένος, πλήρης, σαφής και συμπαγής ορισμός για τις «Ασύμμετρες Απειλές», δεν υπάρχει σε κανένα εγχειρίδιο.

Απλοϊκά «Ασύμμετρη Απειλή» σημαίνει «πόλεμο» που γίνεται από οργανωμένες αλλά μη-συμβατικές ομάδες, βασίζεται στην αναίρεση των κανόνων του δικαίου και του δικαίου του πολέμου και ενώ χρησιμοποιεί κατά κανόνα χαμηλού κόστους «όπλα», προκαλεί δυσανάλογα, μεγάλου (ασύμμετρου) κόστους αποτελέσματα στον «αντίπαλο», τόσο σε ανθρώπινες ζωές και υλικό, όσο και σε ψυχολογικό και κοινωνικό κόστος.

Θα δώσουμε λοιπόν περιφραστικά τον ορισμό των «Ασύμμετρων Απειλών», περιγράφοντάς τις από τα χαρακτηριστικά τους. Είναι λοιπόν :

- Απειλές στις οποίες δεν μπορούμε να προσδιορίσουμε τον επόμενο στόχο, τον χρόνο που θα εκδηλωθούν και την πηγή, αλλά που υπακούουν στον κανόνα «σκοτώνοντας 1, τρομοκρατείς 1000 (Kill one, terrorize a thousand) ...
 - Δεν προέρχονται μόνο από οργανωμένους στρατούς ή οργανώσεις – οργανισμούς.
 - Απαιτούν ελάχιστους πόρους για την εκδήλωσή τους.
 - Πλήττουν αξίες που έχουν κερδηθεί μετά από μακροχρόνιους αγώνες, όπως το Αίσθημα της Ασφάλειας, την Δημοκρατία, τις Δομές Λειτουργίας των προηγμένων κρατών, τις Υποδομές, το «ευ ζην» κλπ.
 - Δεν χρειάζονται εκτεταμένη οργανωτική δομή.
 - Είναι κατά κανόνα απλές στη σύλληψη τους και χρησιμοποιούν ιδέες και αρχές που έχουν εμφυτευτεί μέσα μας έντεχνα, σταδιακά και μεθοδευμένα.
 - Έχουν συνήθως ιδεολογικά κίνητρα, τουλάχιστον στην φάση της εκδήλωσής τους.
 - Οι σύγχρονες κοινωνίες (σαν πολιτισμός ή κουλτούρα) δεν είναι ακόμα έτοιμες να τις αντιμετωπίσουν.
 - Στηρίζονται σε διαφορετική φιλοσοφία από τις κλασικές στρατιωτικές απειλές.
 - Ο «χρόνος» δεν αποτελεί παράγοντα γι' αυτές. Έχουν οργανωθεί παλαιότερα και τα όργανά τους έχουν διασπαρεί και εμφυτευτεί χωρίς να γίνουν αντιληπτά στην κοινωνία μας, μέχρι να απαιτηθεί να πυροδοτηθούν.
 - Εκτός από την «Ασφάλεια» μας, επηρεάζουν και τα ακόλουθα:
 - τον τρόπο που σκεπτόμαστε και αντιδρούμε
 - τις κοινά παραδεκτές ανθρώπινες αξίες (ο τρομοκράτης για πολλούς είναι «ήρωας» για άλλους).
 - τον διαχωρισμό του «καλού» από το «κακό», του «νόμιμου» ή «νομότυπου» από το «παράνομο» και του «ηθικού» από το «ανήθικο».
 - την οργανωτική δομή των προηγμένων κρατών και τον ρόλο των υπηρεσιών τους.
 - τις «καθημερινές» μας συνήθειες και πρακτική.
- Γενικότερα, είναι απειλές που κάθε ενέργεια δεν αντιμετωπίζεται με ανάλογη αντίδραση, σύμφωνα με την αρχή Δράση – Αντίδραση – Αντι-αντίδραση (Action – Reaction – Counteraction).
- Επιβάλλουν όμως την άμεση λήψη αποφάσεων και απαντήσεων σε ερωτήματα όπως:
- «Τι;» είναι αυτό που πρέπει να προστατέψουμε;
 - Αντιπροσωπεύει αυτό το σύνολο των υποδομών ή διοικητικών μηχανισμών – υπηρεσιών του κράτους μας;

- «Πως;» και με ποιο τρόπο θα το προστατέψουμε πλήρως και αποτελεσματικά;

- «Πότε;»

- Με «ποιες δυνάμεις» και τι «μέσα»;

Η ακολουθία των ερωτημάτων τα οποία αναφύονται από τα παραπάνω είναι «αλυσίδα» που ρυμουλκεί διαδικασίες και ακολουθία ενεργειών σε καθημερινή πρακτική, όπου τίθεται αυτονόητα ερωτήματα :

- «Ποιος;» ή «από ποιους;» θα γίνουν τα απαραίτητα ώστε να διασφαλισθεί το γενικότερο κλίμα ηρεμίας και αίσθημα ασφάλειας;

- «Τι κόστος;» θα έχει στην καθημερινότητά μας; Μήπως θα χρειαστεί να αλλάξουμε τις καθημερινές μας συνήθειες, αλλάζοντας και σταδιακά τη ζωή μας;

Δεν είναι σκόπιμο να συνεχίσουμε με ερωτήματα τα οποία ρυμουλκούν την «τρομο-λαγνεία», αλλά με προτάσεις για όλα τα παραπάνω.

Για τη δημιουργία ασφαλούς περιβάλλοντος στο σύνολο των δραστηριοτήτων της καθημερινής μας ζωής, πρέπει καθένας από εμάς να αναπροσαρμόσει τις ενέργειές του σε αλληλεπίδραση με τον ανθρώπινο παράγοντα, ακολουθώντας την συνειδητή χειραγώγηση του, σε μια συνολική αντίληψη της ασφάλειας. Του «τι είναι ασφάλεια;» και του «πως επιτυγχάνεται;». Είναι η ατομική ενσυνείδητη συμμετοχή ενός εκάστου σε κανόνες και διαδικασίες, που συμβάλλουν στην επίτευξη ενός γενικότερου κλίματος ή αίσθησης ασφαλείας, στην καθημερινή μας ζωή.

Πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι, ασφάλεια δεν είναι ένα «προϊόν» που παρέχεται (πωλείται ή αγοράζεται) από τους ειδικούς ασφαλείας, τις αρχές ασφαλείας, ή τις εταιρείες παροχής υπηρεσιών ασφαλείας. Όλα αυτά, ενισχύουν μόνο την αίσθηση (αίσθημα) ασφαλείας σε αυτόν ή όποιον παρέχονται.

Άραγε η αίσθηση ασφαλείας μπορεί από μόνη της να εξασφαλίσει την απαιτούμενη ασφάλεια; Σίγουρα όχι. Κι αυτό γιατί σύντομα μεταπίπτει σε ψευδαίσθηση, επειδή κάποιες από τις διαδικασίες ασφαλείας μετατρέπονται

σιγά – σιγά σε καθημερινές διαδικασίες ρουτίνας, λόγω της επανάληψης τους από διάφορους ανθρώπους, οι οποίοι τις αντιλαμβάνονται διαφορετικά.

Έτσι ένα «κενό ασφάλειας» είναι εύκολο να δημιουργηθεί, ακόμα και σε μια σωστά σχεδιασμένη διαδικασία, η οποία έκανε το λάθος να θεωρήσει αυτονόητη την όποια επάρκεια των ατόμων ή του τεχνικού μέσου, θεωρώντας περιττή την επανάληψη μιας απλής κι όχι χρονοβόρας διαδικασίας, η οποία λειτουργεί ως δικλείδα, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα πολλά και πολλούς.

Είναι απαραίτητο να κατανοήσουμε ότι, πρέπει όλοι να καλλιεργήσουμε μέσα μας και μεταξύ μας, μια «πολιτική ή κουλτούρα ασφάλειας», που δεν επαφίεται στην προσωπική αντίληψη ενός εκάστου, ή τα υποτιθέμενα ληφθέντα μέτρα από κάποιους άλλους, αρμόδιους ή συναρμόδιους, αλλά και από εμάς τους ίδιους.

Δεν πρέπει να συμβεί ένα σοβαρό περιστατικό, για να μας κάνει να αντιληφθούμε ότι ενδέχεται να υπάρχει κενό ή χάσμα ασφαλείας, αλλά πιστή ακολουθία κανόνων, πρακτικής και ελέγχων ασφαλείας.

Τελικά, «απόλυτη ασφάλεια» δεν μπορεί να επιτευχθεί σε τίποτα και με κανένα τρόπο. Όλα είναι σχετικά ως προς κάτι άλλο, λιγότερο ή περισσότερο ασφαλές ως προς το επιθυμητό.

Σίγουρο συμπέρασμα και δίδαγμα για όλα αυτά αποτελεί το ότι: **«Η Ασφάλεια δεν είναι προϊόν, είναι Διαδικασία».**

Διερωτάται εύλογα κάποιος ποιες είναι ή μπορεί να είναι οι Ασύμμετρες Απειλές ;

Πέραν των προαναφερθέντων η απάντηση περιλαμβάνει τα ακόλουθα ή/και οποιοσδήποτε συνδυασμό αυτών:

- Μεγάλες Κοινωνικές Αναταραχές.
- Μετακινήσεις (ομοεθνών) ομάδων πληθυσμών από φτωχές ή υποανάπτυκτες (κυρίως ασιατικές ή αφρικανικές) κατά κανόνα χώρες, σε συγκεκριμένους (ευρωπαϊκούς) προορισμούς με σχετική ανεκτικότητα, αδράνεια διαδικασιών – μηχανισμών, ή ανοχή και απραξία σε τέτοια φαινόμενα.
- Αθρόα ή ομαδική σταδιακή συν τω χρόνω λαθρομετανάστευση και μαζική παράνομη μετεγκατάσταση, κατάληψη και παραμονή σε άλλες περιοχές ή χώρους πρόσφορους γι' αυτό.

- Δημιουργία περιοχών και πληθυσμών «γκέτο» κοντά ή μέσα σε μεγάλα αστικά κέντρα, περιαστικές ή επαρχιακές περιοχές.
- Δημιουργία και έμμεση αποδοχή εστιών παράνομης εργασίας, καθώς και (κρατικής αλλά και κοινωνικής) ανοχής και συνηγορίας σε αντίστοιχα φαινόμενα.
 - Θρησκευτικός φονταμενταλισμός ή/και φανατισμός - Ισλάμ.
 - Οικονομικές Κρίσεις μεγάλης κλίμακας – Διεθνής Ύφεση – Κραχ.
 - Τρομοκρατικές ενέργειες πάσης φύσεως.
 - Έξαρση της εγκληματικότητας ή/και του οργανωμένου εγκλήματος.
 - Έντονες καιρικές μεταβολές – φαινόμενα. (θεομηνίες, ξηρασία).
 - Έντονες γεωλογικές μεταβολές – φαινόμενα (σεισμοί, εκρήξεις ηφαιστειών, παλιρροϊκά κύματα κλπ).
- Γεωφυσικές περιβαλλοντικές καταστροφές. (πλημμύρες, πυρκαϊές, ερημοποίηση περιοχών, λιώσιμο των πάγων στους πόλους της γης κλπ).
 - Βιομηχανικά – Πυρηνικά ατυχήματα με αντίστοιχα απόβλητα.
 - Αεροπορικά – Θαλάσσια «ατυχήματα» ή/και δολιοφθορές.
 - Συγκοινωνιακά ατυχήματα – δυστυχήματα μεγάλης κλίμακας, ή/και δολιοφθορές, που προκαλούν πολλές και σοβαρές επιπτώσεις στην καθημερινότητα.
- Εκτεταμένες μολύνσεις ή βιολογικές καταστροφές ή/και δολιοφθορές του φυσικού περιβάλλοντος και ιδιαίτερα των υδάτινων πόρων.
 - Πειρατεία κάθε μορφής (επίγεια, θαλάσσια, εναέρια).
 - Κάθε μορφή εκδήλωσης μαζικής βίας (χουλιγκανισμός ή «κουκουλοφόροι»).

Συνοψίζοντας, Ασύμμετρες Απειλές θα λέγαμε ότι είναι αυτές που προσαρμόζουν την ισχύ τους στις αδυναμίες των στόχων των. Επίσης, το ότι είναι *απροσδόκητες* και *απρόσμενες*. Δεν τις περιμένουμε και κατά συνέπεια *δεν έχουμε προβλέψει άμυνες για αυτές*. Ίσως είναι ο πληρέστερος ορισμός που μπορούμε να δώσουμε για τις Ασύμμετρες Απειλές, είναι ότι με τον όρο αυτό εννοούμε οπτικά συστήματα, τακτικές, στρατηγικές, εγκληματική δραστηριότητα κλπ., που απειλούν κάποιον στόχο (ο οποίος επίσης μπορεί να είναι ένα όχημα, ένα πλοίο, ένας ολόκληρος στρατός, μια κοινωνία. ένας πολιτισμός, ή οτιδήποτε άλλο), με τέτοιο τρόπο που ο στόχος δεν είναι προετοιμασμένος να αντιμετωπίσει.

Επισημαίνεται ότι, κάποιες από αυτές μπορεί να έχουν μη αναστρέψιμο χαρακτήρα, σ' ότι αφορά τα αποτελέσματα που αργά ή γρήγορα επιφέρουν. Παραδείγματος χάριν η καταστροφή – βανδαλισμός Μνημείων

Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς ή Εξαιρετικού – Μοναδικού Γεωφυσικού Κάλλους Τοπίων.

Η αντιμετώπιση τους επιβάλλει την ταχεία λήψη ορθών αποφάσεων και την άμεση εκδήλωση ενεργειών, με πρώτιστο γνώμονα την επίτευξη του μέγιστου δυνατού και αποφασιστικού αποτελέσματος, με το μικρότερο δυνατό κόστος απωλειών και στον ελάχιστο δυνατό χρόνο, τηρουμένων των αναλογιών, των επικρατουσών συνθηκών.

Η αποτελεσματικότητα των όποιων ενεργειών προϋποθέτει παράγοντες όπως, πολιτική βούληση, κοινωνική ομοψυχία και συνοχή, αποφασιστικότητα και εμμονή στο σκοπό, χωρίς λάθη ή παραλείψεις που ρυμουλκεί το κόστος των παράπλευρων απωλειών.

Η ταυτόχρονη ενημέρωση και ενεργή συμμετοχή των πολιτών και της κοινωνίας συνολικά, συμβάλλει αποφασιστικά στην διαμόρφωση κλίματος κοινής εθνικής στάσης και συμπεριφοράς, πράγμα που αποτελεί κλειδί για την επιτυχή έκβαση του όποιου εγχειρήματος.

Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η σε κυβερνητικό επίπεδο ιεράρχηση στόχων και προτεραιοτήτων, σε ένα διαρκώς μεταβαλλόμενο πεδίο ρευστότητας καταστάσεων τύπου «κινούμενης άμμου», το οποίο δεν οριοθετείται στα γεωγραφικά όρια της επικράτειας ενός κράτους, αλλά σαφώς επηρεάζεται από πλήθος εσωτερικών ή εξωτερικών παραγόντων, οι οποίοι δεν ελέγχονται ούτε καθοδηγούνται μέσω πολιτικών ή διπλωματικών παρεμβάσεων ή επιρροών. Αυτά μπορεί να είναι:

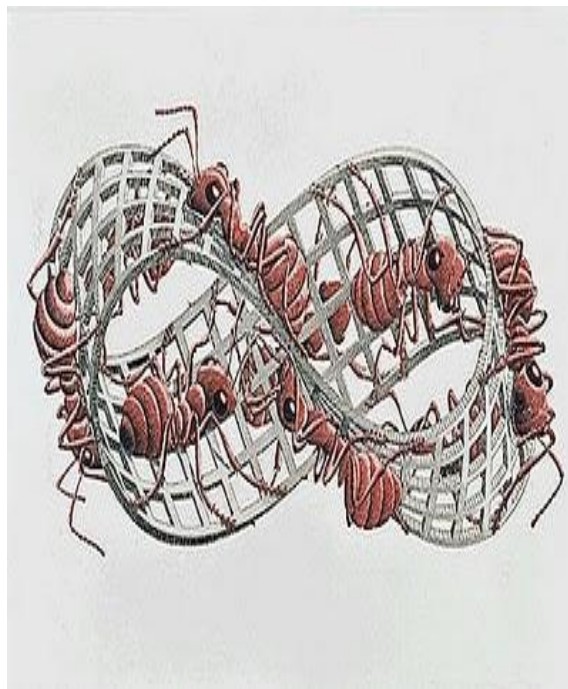
- το Διαδίκτυο (Internet),
- ο Κυβερνοπόλεμος (Cyber Warfare) ή Δικτυο-κεντρικός πόλεμος (Network Centric Warfare),
- οι Ψυχολογικές Επιχειρήσεις (ΨΕΠ),
- η Κοινωνική Μηχανική (Social Engineering),
- η Προπαγάνδα,
- τα Βουβά ή Σιωπηλά Όπλα (Silent Weapons),
- το Ηλεκτρομαγνητικό Φάσμα, (Τηλεπικοινωνίες και Πληροφορική, Πληροφοριακά Συστήματα (ΠΣ) Ελέγχου Κρισίμων Υποδομών κλπ), και η Ηλεκτρομαγνητική Ακτινοβολία

- ο Τύπος και τα ΜΜΕ,
- τα Ραδιοτηλεοπτικά μέσα (media),
- οι πάσης φύσεως (επίγειες-θαλάσσιες-εναέριας) Συγκοινωνίες.

Όλα αυτά δεν παύουν όμως να συνδέονται μεταξύ τους, έμμεσα ή άμεσα, αναλόγως του επιδιωκόμενου σκοπού ή αποτελέσματος.

Η δύνη των διακρατικών σχέσεων και ισορροπιών, η πλοκή διπλωματικών και στρατηγικών ελιγμών, σε συνάρτηση με το πλέγμα των διαφόρων κρατικών μυστικών υπηρεσιών, οι οποίες σε πολλές περιπτώσεις λειτουργούν «υπηρεσιακά αυτόνομα» σαν ένα ενδιάμεσο υπόστρωμα του κρατικού μηχανισμού, βάσει προδιαγεγραμμένης στρατηγικής πορείας και επιχειρησιακής τακτικής, διαμορφώνουν ένα πολυδιάστατο πλέγμα πολλαπλών και πολύπλοκων επιπέδων, στο οποίο καλείται να ακροβατήσει ή ακολουθία των κυβερνητικών αποφάσεων ή επιλογών.

Κανείς δεν μπορεί να παραλείψει την (εμφανή ή/και αφανή) παρουσία και δράση των πάσης φύσεως και μορφής Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων (ΜΚΟ) ή συναφούς τύπου Ακτιβιστικών Οργανισμών και Φορέων, ακόμα και μεμονωμένων προσώπων που κάνοντας κατάχρηση της ευρείας δημοσιότητας που προσωρινά απολαμβάνουν, είναι δυνατόν να δημιουργήσουν τετελεσμένα γεγονότα, με ότι αυτό συνεπάγεται.

Ο χειρισμός των παραπάνω καταστάσεων, προϋποθέτει και απαιτεί επαγγελματική κι εξειδικευμένη διαχείριση από ειδικούς σε κάθε τομέα και όχι αποκλειστικά πολιτικο-ιδεολογική διαχείριση. Σαφώς, επιβάλλεται η γενική κατεύθυνση, σύμφωνη στάση και αποδοχή από την πολιτική ηγεσία, χωρίς επεμβάσεις στο επιχειρησιακό κομμάτι κάθε κατάστασης.

Διότι, διαφορετικά δημιουργεί «εμπλοκές», χρονικές καθυστερήσεις και απώλεια πολύτιμου χρόνου, αδράνεια και κατακερματισμό δυνάμεων,

διάσπαση προσοχής και ηθικού, τα οποία επιφέρουν χειρίστα αποτελέσματα. Επιπλέον, διασπά την «εκ των ων ουκ άνευ» κοινωνική συνοχή και ομοψυχία, η οποία σε τέτοιες περιπτώσεις κρίνεται άκρως απαραίτητη.

Η διάσπαση της κοινωνικής συνοχής με διαφόρων μορφών επεισόδια ή περιστατικά, διαρρηγνύει τους δεσμούς των ατόμων στο επαγγελματικό – υπηρεσιακό τους περιβάλλον και δημιουργεί κενά – σπηλαιώσεις σε διοικητικούς ιστούς – μηχανισμούς, που έχουν άμεση σχέση με τις λειτουργίες των *Κρίσιμων Υποδομών & Υπηρεσιών* των καθημερινών δραστηριοτήτων – συνηθειών των ανθρώπων, στερώντας τους βασικά αγαθά ή υπηρεσίες, απαραίτητα για την ομαλή και ασφαλή διαβίωσή τους. Η αδυναμία του πληθυσμού ή/και του κράτους να αντιδράσει άμεσα, οργανωμένα και με πειθαρχία, μεθοδικά και πρακτικά, δημιουργεί χαώδεις καταστάσεις, οι οποίες διογκώνονται γεωμετρικά με απρόβλεπτες συνέπειες και επιπτώσεις.

Η ικανότητα αποτελεσματικής αντίδρασης δεν αφορά αποκλειστικά τον κρατικό μηχανισμό ή τα κέντρα χειρισμού κρίσεων ή λήψης αποφάσεων, που ούτως ή άλλως πρέπει να διαθέτουν ευέλικτα σχήματα συγκρότησης, δομής και δυνάμεων, αλλά και την βούληση να αντιδράσουν έγκαιρα, σωστά και αποτελεσματικά σε κάθε περίπτωση. Γι' αυτό θα πρέπει να τηρούν *στάση διαρκούς αναμονής και ετοιμότητας*.

Η κατάσταση της αναμονής στη στρατηγική, είναι μια φάση ενέργειας κι όχι μετάπτωσης στην αδράνεια. Άλλωστε, οι κινήσεις αναμονής είναι σημαντικές όταν διαφαίνεται η ανάγκη αλλαγής χρόνου στο πεδίο δράσης. Η κίνηση της αναμονής αν και μοιάζει με την αδράνεια, διαφέρει σημαντικά απ' αυτή, διότι συνδυάζει τη δύναμη του ελιγμού με τη θυσία του χρόνου. *Η αναμονή, αποτελεί ένα παράγοντα ετοιμότητας*.

Αυτά, προϋποθέτουν την καλλιέργεια και ανάπτυξη κουλτούρας ασφάλειας μέσα σε κάθε κοινωνικό, επαγγελματικό, υπηρεσιακό ή θεσμικό επίπεδο. Αρχής γενομένης από το εγγύς περιβάλλον, την οικογένεια ενός εκάστου και εν συνεχεία την διάχυσή του σε περισσότερους, στο σχολείο, την γειτονιά, το δήμο ή κοινότητα, αλλά και πέρα από αυτό. Η αποδοχή κοινών αρχών, κανόνων και μεθόδων εκδήλωσης ενεργειών στο πλαίσιο της ομάδος σε κάθε περίπτωση, αποτελεί έναυσμα και αφετηρία για περαιτέρω ανάπτυξή της σε ευρύτερα πλαίσια.

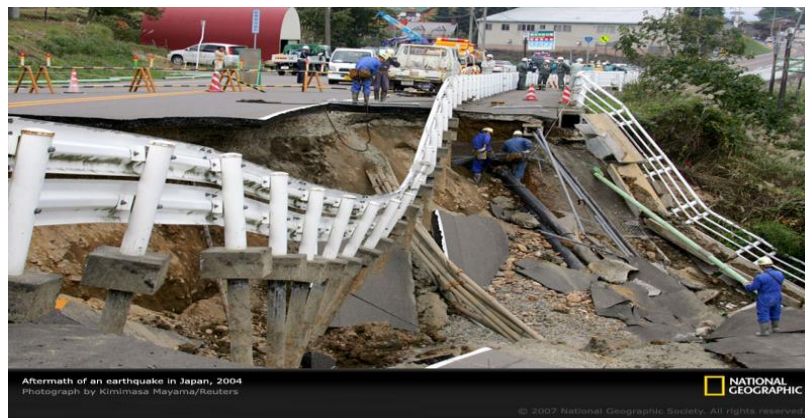
Η *διαχείριση κρίσεων* δεν είναι μόνο μία τέχνη. Βασίζεται σε ένα επιστημονικό υπόβαθρο, όπου διαλειτουργούν η *θεωρία των αποφάσεων* με την *θεωρία των παιγνίων* και δεν ανήκει αποκλειστικά στον χώρο του χρόνου, στον οποίο κυριαρχεί ο συγχρονισμός ή η επιλογή της κατάλληλης χρονικής στιγμής (timing).

Η κρίση μπορεί να είναι συγχρονική και να προέρχεται από φαινομενικά αντικρουόμενες πληροφορίες. Γι' αυτό το λόγο, πρέπει να διαχωρίσουμε τις έννοιες των Δεδομένων και των Πληροφοριών.

Ενώ τα δεδομένα υπάρχουν και δεν αντιμετωπίζουν το πρόβλημα της συμβατότητας, οι πληροφορίες μπορεί να είναι αντιφατικές μεταξύ τους. Κατά συνέπεια, μόνο η επεξεργασία τους μπορεί να τις μετατρέψει σε γνώση ή να τις απορρίψει ως βάση γνώσης.

Στη διαχείριση κρίσεων, πρέπει να εξετάζουμε αν υπάρχει ένας κοινός τύπος που να επιτρέπει τη δόμηση της πληροφορίας χωρίς τις επιπτώσεις της παραπληροφόρησης. Η αφαίρεση του χρόνου δεν αποτελεί ουτοπία για τη διαχείριση κρίσεων. Αντίθετα, τα μέλη της ομάδας διαχείρισης κρίσεων πρέπει να έχουν την ικανότητα να λειτουργούν δίχως την πίεση του χρόνου, ώστε να μπορέσουν να ανταποκριθούν στην πραγματικότητα του προβλήματος. Γι' αυτό το λόγο, πρέπει να εντοπίσουν τα κρίσιμα σημεία του προβλήματος όχι μόνο για να το ταξινομήσουν σε μία κατηγορία πολυπλοκότητας, αλλά και για να το διαχειριστούν με τα ανάλογα εργαλεία.

Η σχεδίαση και αντιμετώπιση έκτακτων καταστάσεων οιασδήποτε μορφής, προϋποθέτει συνδυασμό, ταυτόχρονης ύπαρξης δυνατοτήτων και άμεσης εκδήλωσης ενεργειών της μορφής «δράση – αντίδραση αντι-αντίδραση (action – reaction – counter action)», εστιασμένα στην επίτευξη του μέγιστου – βέλτιστου δυνατού αποτελέσματος.

Επιπλέον, η στάση της κοινωνίας απέναντι στα υπό εξέλιξη γεγονότα, συνεπάγεται την από παλαιότερα καλλιέργεια και διαμόρφωση κοινής αντίληψης και πρακτικής Ασφάλειας.

Απ' όλα τα παραπάνω εύκολα συνάγεται ότι οι *Ασύμμετρες Απειλές*, έχουν διαστάσεις φαινομένων που σε μικρή ή μεγαλύτερη κλίμακα μπορεί να αντιμετωπίζουμε καθημερινά, χωρίς να τους δίνουμε την βαρύτητα της σημασίας που τους αναλογεί. Αυτό συμβαίνει διότι δεν έχουμε ποτέ φανταστεί ότι κάτι που συμβαίνει αλλού και ακούμε στις ειδήσεις, μπορεί να συμβεί την επόμενη στιγμή δίπλα μας ή και σ' εμάς.

Ακόμα και τότε θεωρούμε ότι η αντιμετώπισή τους είναι δουλειά κάποιων άλλων, ή του απρόσωπου «κράτους» ή «πολιτείας», που πρέπει να επέμβει άμεσα και δραστικά με τους διάφορους μηχανισμούς ή υπηρεσίες που διαθέτει, για να μας συνδράμει ή να μας προστατεύσει. Δεν έχουμε αντιληφθεί ότι, η συμμετοχή ενός εκάστου και καθ' οιονδήποτε τρόπο, είναι σημαντική.

Ότι υπάρχουν περιπτώσεις που μπορούμε με την ελάχιστη συμμετοχή μας να επηρεάσουμε θετικά ή αρνητικά, την όποια παρέμβαση απαιτηθεί να γίνει από οποιοδήποτε μηχανισμό, υπηρεσία ή οργανωμένη οντότητα, σε περιπτώσεις από αυτές που αναφέρθηκαν παραπάνω. Ότι εμείς οι ίδιοι, είμαστε μέρος αυτού που λέμε «κράτος» ή «πολιτεία», η οποία δεν διαθέτει τον «από μηχανής Θεό» για να μας προστατέψει ή να μας σώσει.

Η Αθρόα Μετανάστευση ως φαινόμενο Ασύμμετρης Απειλής.

Οι πάσης φύσεως μετανάστες ή/και πρόσφυγες από εμπόλεμες η μη περιοχές ακολουθούν εν πολλοίς την παρακάτω διαδικασία:

- Έρχονται δασκαλεμένοι από διάφορες περιοχές (εμπόλεμες και μη) της Ασίας και της Βόρειας Αφρικής.
- Κρατούν στο χέρι ζελατίνα με φωτοτυπία οδηγίας της ΕΕ με τα δικαιώματά τους.
- Όλοι σχεδόν υπό καθοδήγηση των κυκλωμάτων των σύγχρονων «δουλεμπόρων» με τη συνδρομή του βαθέως κράτους της Τουρκίας έχουν καταστρέψει τα ατομικά τους έγγραφα, δυσκολεύοντας έτσι (εις βάρος τους) την πιστοποίηση κι αναγνώριση της χώρας προέλευσής τους.
- Έχουν γίνει κατ' επανάληψη αντικείμενο στυγνής εκμετάλλευσης από ξένους αλλά και ντόπιους «εμπόρους ή προμηθευτές».
- Καθένας από αυτούς έχει πληρώσει μερικές χιλιάδες ευρώ (περίπου 10.000 € ή \$ κατά μέσο όρο) για να έρθει στην Ελλάδα [από πού προέρχονται αυτά τα χρήματα; ποιός και γιατί πληρώνει;].
- Η Ελλάδα αποτελεί το προγεφύρωμα για την προέλαση των πάσης φύσεως και προέλευσης μεταναστών στην Ευρώπη.
- Η Ελλάδα δεν μπορεί να καταγράψει τις χιλιάδες μεταναστών, που εισέρχονται παράνομα κατά κύματα καθημερινά από την Τουρκία.

Σχέδιο Ισλαμικής (Θρησκευτικής) Άλωσης

Έτσι διαμορφώνεται ένα σχέδιο άλωσης της χώρας, που βρίσκεται πίσω από τη συνεχιζόμενη εισβολή λαθρομεταναστών απ' όλες τις άκρες της Αφρικής και της Ασίας, με κοινό παρονομαστή όλων το θρήσκευμα, τη μουσουλμανική ταυτότητα. Αυτά δεν είναι φαντασιώσεις και φοβικές εικασίες. Οι αρχές του Έβρου και των νησιών του Αν. Αιγαίου, που ζουν κάθε μέρα την «εικόνα» αυτής της εισβολής, έχουν στα χέρια τους και τις αποδείξεις ότι όλοι οι «εισαγόμενοι» είναι κατευθυνόμενοι και δασκαλεμένοι. Οι λαθρομετανάστες που μπαίνουν από τα σύνορα στον Έβρο και τα νησιά του Αν. Αιγαίου, φτάνουν στο σημείο, οι ίδιοι να πηγαίνουν και να παραδίδονται στους αστυνομικούς, τους λιμενικούς και στους ανύπαρκτους φρουρούς της FRONTEX, επιδεικνύοντας τα δικαιώματά τους! Συγκεκριμένα κρατούν στο χέρι τους, μέσα σε ζελατίνα, φωτοτυπία άρθρου νομοθεσίας-οδηγίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι το κράτος μέλος της στο οποίο εισέρχονται ξένοι πολίτες πρέπει να τους περιθάλψει, να τους δώσει άσυλο και να τους πάρει δαχτυλικά αποτυπώματα. Κι αυτό όχι χωρίς λόγο. Ξέρουν ότι, από τη στιγμή

που έχουν καταγραφεί αποκτούν δικαιώματα. Αν πάνε σε άλλη χώρα της ΕΕ και τους συλλάβουν, τους στέλνουν πίσω στη χώρα της ΕΕ από όπου εισήλθαν ως επανεισδοχή, από τη στιγμή που αυτή τους έχει καταγράψει! Σατανική η σύλληψη. Όμως, οι λαθρομετανάστες ξέρουν διευθύνσεις και ονόματα για εκεί όπου θα πάνε, από τη στιγμή που η Αστυνομία τους καταγράψει και τους χορηγήσει το χαρτί για παραμονή με την υποχρέωση μέσα σ' έναν μήνα να φύγουν και στη συνέχεια τους αφήσει ελεύθερους. Στα λεωφορεία που τους μεταφέρουν, κυρίως στην Αθήνα, επιδεικνύουν σημείωμα με τα στοιχεία και τηλέφωνα ατόμων του κυκλώματος, να τους τηλεφωνήσουν και αυτοί θα τους πληρώσουν τα . . . κόμιστρα.

Οι περισσότεροι από τους εισερχόμενους από την πύλη του Έβρου ή τα νησιά του Αιγαίου, προέρχονται από όλη τη Βόρεια Αφρική, Μαρόκο, Τυνησία και Λιβύη, το Ιράκ, που περνάνε στην Ασία (βλ. Τουρκία, λόγω ιδιαίτερα φθηνών αεροπορικών ναύλων που έχει διαμορφώσει γι' αυτό το σκοπό ο «σουλτάνος» Τ. Ερντογάν), με προορισμό την Ελλάδα, στο πέρασμα του Έβρου ή τα νησιά του Αιγαίου, από τη στιγμή που έκλεισαν οι πόρτες προς Ισπανία, Γαλλία και Ιταλία. Πολλοί επίσης, προέρχονται από Πακιστάν, Αφγανιστάν, Τουρκμενιστάν, διάφορες παραπλήσιες μικρές χώρες, καθώς και από τα Εν. Αραβικά Εμιράτα. Στο διάστημα από Μάιο έως και Σεπτέμβριο υπολογίζεται ότι κάθε μήνα περνούσαν από τα σύνορά μας στον Έβρο και τα νησιά ≥ 10.000 άτομα! Και το νούμερο αυτό είναι το ελάχιστο εκτιμώμενο. Γιατί υπάρχουν πληροφορίες ότι είναι πολύ μεγαλύτερο. Αυτή η εκτίμηση επιβεβαιώθηκε στο παρελθόν σε άρθρο της «Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας» η οποία σημείωνε ότι τους τελευταίους μήνες εισήλθαν στην Ελλάδα 20.000 μόνο Αφγανοί! Όλο αυτό το μακρινό «ταξίδι», σύμφωνα με πληροφορίες από μετανάστες που βρίσκονται χρόνια στην Ελλάδα και γνωρίζουν πρόσωπα και πράγματα, κοστίζει (€) 10.000 ευρώ! Και το ερώτημα είναι ποιος τα πληρώνει. Όχι φυσικά

οι «κολασμένοι» που έρχονται. Γιατί αν είχαν αυτά τα λεφτά, τους αρκούσαν να ζήσουν χρόνια στη χώρα τους. Επομένως γιατί να έρθουν; Κάποιος πρέπει να τους τα πληρώσει.

Όσοι προέρχονται από εμπόλεμες περιοχές (πχ Συρία), προφανώς δεν μπορούν να παραμείνουν στη χώρα τους. Αλλά η μόνη γειτονική μη εμπόλεμη κι ομόθρησκη χώρα που δύναται να τους «φιλοξενήσει» είναι η Τουρκία. Η οποία όμως φροντίζει να τους διοχετεύσει στην Ελλάδα, εξασκώντας πιέσεις προς πάσα κατεύθυνση, εμπλέκοντας την ΕΕ και το ΝΑΤΟ, στην προσπάθεια να εξυπηρετήσει τις γεωπολιτικές της βλέψεις στο ασταθές πολυπολικό περιβάλλον της ΝΑ Μεσογείου και της Μ. Ανατολής.

Όλα, κινούνται γύρω από την ηγεμονική στάση του «σουλτάνου» Τ. Ερντογάν να αναβιώσει την πάλαι ποτέ Οθωμανική Αυτοκρατορία και να αποτελέσει κατεστημένο και ρυθμιστή των εξελίξεων, όχι μόνο στην ευρύτερη περιοχή, αλλά στην Ευρασία, την Ευρωπαϊκή Ένωση και το παγκόσμιο γεωστρατηγικό γίγνεσθαι. . .

Εκτιμήσεις και όχι μόνο, σε συνδυασμό με πληροφορίες, πηγών που ζουν και γνωρίζουν λεπτομέρειες, είναι ότι πίσω απ' όλες αυτές τις ορδές βρίσκεται η Σαουδική Αραβία. . . Και βέβαια όχι μόνο. Στόχος δεν είναι μόνο η Ελλάδα. Κάνουν πράξη αυτό που απείλησε δημόσια την Ευρωπαϊκή Ένωση ο Καντάφι. «Θα μου δίνετε κάθε χρόνο 5,5 δις (€) ευρώ, αλλιώς θα κάνω Αφρική την Ευρώπη». . . Και ήδη γίνεται. Και το ζει η Ελλάδα όλη. Προς μεγάλη χαρά της Τουρκίας που κι αυτή έχει στόχο να κάνει μουσουλμανική την Ευρώπη. . . Και στο τέλος θα επηρεάζει τις αποφάσεις, χωρίς μάλιστα να έχει τις υποχρεώσεις του κράτους μέλους της ΕΕ. Γι' αυτό και δεν σκίζεται να ενταχθεί στην ΕΕ. Αποκαλύψεις στα ΜΜΕ αναδεικνύουν «δωρεές εκατομμυρίων (€) ευρώ από κυβερνητικά πρόσωπα ή τις οικογένειές τους σε πρόσωπα ή οργανώσεις «για τη διάδοση του Ισλάμ στην Ευρώπη», προερχόμενα από χώρες όπως η Σαουδική Αραβία, η Μαλαισία, το Κατάρ, το Μαρόκο, η Τυνησία, η Λιβύη κλπ.

Η κατάσταση που βιώνουν οι Αρχές, αλλά και οι κάτοικοι στον Έβρο και τα νησιά του Αιγαίου, είναι τραγική. Τα Νοσοκομεία έχει γεμίσει, δεν προλαβαίνουν να κάνουν εξετάσεις για να διαπιστωθεί αν έχουν μεταδοτικές ασθένειες (ηπατίτιδα κλπ.) οι λαθρομετανάστες. Οι αστυνομικοί φοβούνται μην «κολλήσουν» καμιά αρρώστια από τον συγχρωτισμό με τους συλλαμβανόμενους, οι φρουροί δεν προλαβαίνουν, με τα ελάχιστα μέσα που διαθέτουν να αντιμετωπίσουν την τρέχουσα κατάσταση. Που να βάλεις τόσες χιλιάδες, πώς να τους ταΐσεις, να τους περιθάλψεις, να τους ντύσεις; Υπάρχει πλήρης αλλοίωση της εικόνας της Αλεξανδρούπολης και των άλλων πόλεων, αλλά και των χωριών. Δεν υπάρχει, λένε οι εκεί Αρχές, άλλη λύση από το να τους βάζει η Ελλάδα σ' αεροπλάνα και να τους στέλνει πίσω. Και βέβαια να ενισχυθούν τα σύνορα για να περιοριστεί η εισβολή των λαθρομεταναστών. Και φυσικά η ΕΕ να ζητήσει από την Τουρκία να πάρει μέτρα αυστηρότερων ελέγχων στα σύνορά της.

Η ίδια κατάσταση παντού

Δεν είναι καλύτερη η κατάσταση και σ' άλλες περιοχές της χώρας. Παντού μετανάστες, νόμιμοι και «λαθραίοι» είχαν κατακλύσει τις πόλεις. Μετά την Πάτρα και η Ηγουμενίτσα έχει γεμίσει από μετανάστες που όνειρό τους είναι να περάσουν στην Ιταλία και από εκεί για άλλους τόπους, Γαλλία, Βέλγιο, Ολλανδία, με τελικό προορισμό για πολλούς από αυτούς τον Καναδά. Η πόλη της Άρτας έχει αλλάξει φυσιογνωμία. Πάνω από 5.000 μετανάστες έχουν εγκατασταθεί μόνιμα! Κοιμούνται στους δρόμους, στα χωράφια, όπου βρουν πρόσφορο με αποτέλεσμα η εγκληματικότητα έχει αυξηθεί κατακόρυφα.

Εικονικοί Γάμοι.

Ένας πρωτότυπος τρόπος, προκειμένου να νομιμοποιούνται λαθρομετανάστες και να μπορούν να μπουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι το

εφεύρημα των «εικονικών γάμων». Στήνονται εικονικοί γάμοι, με Ρουμάνες, Βουλγάρες και Πολωνέζες, που οι χώρες τους έχουν ενταχθεί στην ΕΕ. Έναντι αμοιβής (όχι και τόσο ευκαταφρόνητης) παντρεύονται με Πακιστανούς, Αφγανούς κ.ά. και έπειτα από 2-3 μήνες ο γάμος παραμένει στα χαρτιά. Όμως μ' αυτό το χαρτί είναι ελεύθερη η είσοδός τους σ' όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Το διεθνές κύκλωμα που διακινεί τους λαθρομετανάστες, όπως βλέπετε, είναι πολύ εφευρετικό... για να ξεπερνάει τις απαγορεύσεις... Για την Ελλάδα και όλους μας το ποτήρι ξεχείλισε... Η κυβέρνηση και όλος ο πολιτικός κόσμος να προβληματιστούν και να δουν που πάμε... Και να συμφωνήσουν στα μέτρα πριν ο Ελληνισμός και η χώρα μας χάσουν την ταυτότητά τους.

Έδαφος Επέκτασης, Διάδρομος προς Ευρώπη και «Υποστήριξη Δράσεων».

Η Ελληνική Υπηρεσία Πληροφοριών (ΕΥΠ) είχε λάβει ήδη από τα μέσα της δεκαετίας του '90 πληροφορίες ότι τα εξτρεμιστικά Ισλαμιστικά στοιχεία που μετέπειτα απασχόλησαν τη διεθνή κοινή γνώμη ως φορείς πολύνεκρων τρομοκρατικών επιθέσεων, είχαν είτε περάσει είτε εγκατασταθεί για ένα διάστημα στη χώρα.

Λόγω και της προετοιμασίας για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004, συστηματική παρακολούθηση πυρήνων εξτρεμιστών, κυρίως στην Αθήνα έλαβε χώρα με τουλάχιστον 2.000 υπόπτους ενώ άλλα 50.000 άτομα τέθηκαν σε βάσεις αρχείου λόγω διασυνδέσεων ή ενδείξεων για τυχόν μελλοντική δράση. Εκείνη την περίοδο Έλληνες αξιωματούχοι και στελέχη της Ελληνικής Αστυνομίας (ΕΛΑΣ), εκπαιδεύτηκαν σε θέματα Ασύμμετρων Απειλών και της σύγχρονης τρομοκρατικής δράσης στις ΗΠΑ, Βρετανία, Ισραήλ, Γαλλία και άλλες χώρες ενώ τέθηκε σε εφαρμογή ένα συνεχές σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών που εκ του αποτελέσματος αποδείχθηκε απολύτως επιτυχές.

Μετά το 2004 και σε συνδυασμό με την ραγδαία αύξηση της λαθρομετανάστευσης από τις Μουσουλμανικές χώρες, οι Ελληνικές Αρχές ατόνησαν, με συνέπεια να δημιουργηθεί μια σχεδόν ανεξέλεγκτη κατάσταση και να αναζωπυρωθούν οι εξτρεμιστικοί πυρήνες στην Αθήνα, όπου σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες δρουν ομάδες της Χαμάς, Χεζμπολλάχ, Ιρακινών, της Αλ Σαμπάμπ της Σομαλίας και η Μουσουλμανική Αδελφότητα.

Η «αν-ικανη» Ελληνική Πολιτεία

Δυστυχώς η Ελληνική Πολιτεία αφιέρωσε λίγους πόρους και ελάχιστο στελεχιακό δυναμικό για την παρακολούθηση και αντιμετώπιση της κατάστασης που συνδέεται τόσο με την εθνική όσο και με τη διεθνή ασφάλεια. Παρόλα αυτά, οι κρατικές αρχές διατηρούν δίκτυα πληροφοριοδοτών στους κύκλους των ακραίων Ισλαμικών στοιχείων ενώ κατά καιρούς υπάρχει αξιόπιστη ροή πληροφοριών τόσο με τους Νατοϊκούς εταίρους όσο και με τα γειτονικά Βαλκανικά κράτη.

Η κατάσταση πάντως σε γενικές γραμμές δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως επαρκής καθότι η διαρκής και ανεξέλεγκτη είσοδος ατόμων στην Ελλάδα από Ισλαμικές χώρες καθιστά την αντιμετώπιση του προβλήματος δυσχερέστατη. Οι Ιρανικές υπηρεσίες πληροφοριών εκτιμάται λόγου χάρη ότι διατηρούν κλιμάκια συλλογής πληροφοριών όπως και αντικατασκοπείας, για τις επιχειρήσεις και οργανισμούς που συντηρούν σε Ελληνικό έδαφος. Η ύπαρξη ενός ικανού αριθμού αντι-καθεστωτικών Ιρανών όπως και της κρατικής τράπεζας εξαγωγών του Ιράν στο κέντρο της Αθήνας (Τράπεζα Σαντεράτ), συνομολογούν σε αυτό το συμπέρασμα. Πιο συγκεκριμένα η Σαντεράτ είναι στη μαύρη λίστα των Αμερικανικών αρχών για ξέπλυμα χρήματος προς τη Χεζμπολλάχ, ενώ ταυτόχρονα αρμόδια επιτροπή του Αμερικανικού Κογκρέσου ήδη από το 2007 έχει συντάξει συλλογικό τόμο για θέματα ασφαλείας όπου καταγράφεται ότι δρα καλά οργανωμένη ομάδα της Χεζμπολλάχ στην Αθήνα, που ασχολείται με λαθρεμπόριο καπνού και ξεπλένει τα χρήματα της στην Αθήνα και τα στέλνει προς ενίσχυση της μητρικής οργάνωσης στη Βηρυτό.

Η Αλβανία

Στη γειτονική Αλβανία, οι Ιρανοί έχουν αποκτήσει αξιόλογη επιρροή μέσω ιδρυμάτων όπως το Albania – Iran Friendship Association, Kuran Foundation, Saadi College, Saadi Sirazi Cultural Foundation κ.α. Σε αυτό το σημείο πρέπει να σημειωθεί ότι η διείσδυση των Ισλαμικών στοιχείων στην Ελλάδα λαμβάνει χώρα όχι μόνο μέσω των εισερχόμενων λαθρομεταναστών από τη Μέση Ανατολή και την Ασία, αλλά και μέσω των στρατολογημένων από τους Ισλαμικούς κύκλους, Αλβανών, Βούλγαρων, Σκοπιανών και λοιπών Βαλκανικών στοιχείων. Κι εδώ δεν είναι άσχετη η συνέργεια Αλβανίας – Τουρκίας – Σκοπίων όπως είδαμε με τους πρόσφατους σημειολογικούς εναγκαλισμούς του Τ. Ερντογάν με τους ομολόγους του, αμέσως μετά την επίσκεψη του προέδρου Πούτιν στην Αθήνα και το Αγ. Όρος!

Η Τουρκία

Η Τουρκία και οι Τούρκοι διαχρονικά θεωρούν ότι όλα είναι φτιαγμένα γι' αυτούς και μέχρι σήμερα δεν έχουν να επιδείξουν κάτι το οποίο εμπνεύστηκαν, σχεδίασαν και κατασκεύασαν μόνοι τους. Αντίθετα, πάντα ήταν κατακτητές και καταστροφείς άλλων πολιτισμών και λαών κινούμενοι από τα βάθη της Ασίας (Μογγολίας) στον άξονα ανατολή – δύση, ισοπεδώνοντας τα πάντα στο πέρασμά τους.

Οσάκις δε αντιμετωπίζουν κρίσεις, ενεργοποιούν την πάγια παλαιά τακτική των προκλήσεων. Η νεόκοπη οθωμανική μεγαλομανία του «σουλτάνου» Τ. Ερντογάν, αδιαφορεί ή δεν θέλει να δει ότι η Τουρκία σήμερα τείνει να απομονωθεί, δεδομένου ότι περιβάλλεται από χώρες ιστορικά πολλαπλώς δεινοπαθείσες κι εχθρικά διακείμενες προς αυτήν, αναπτύσσει άσκοπες τριβές, τη στιγμή που μάλλον έχει αποκοπεί από τους παραδοσιακούς της συμμάχους (Γερμανούς – Αμερικάνους) και βρίσκεται υπό την απειλή σύγκρουσης με τον μεγαλύτερο εχθρό της τη Ρωσία.

Η ιστορία μας χωρίζει με τους Τούρκους περίπου μια χιλιετία (μάχη του Μάντζικερτ 1071), ευρισκόμενοι σε εμπόλεμη κατάσταση μαζί τους και παρά τις κατά καιρούς προσπάθειες κυρίως από την πλευρά μας (των Ελλήνων πολιτικών), ποτέ δεν έλειψαν οι από μέρους τους επαναλαμβανόμενες τριβές και προκλήσεις. Οι καθημερινές παραβιάσεις του εθνικού εναέριου χώρου, καθώς και των χωρικών μας υδάτων, σε συνδυασμό με την προώθηση δεκάδων χιλιάδων λαθρομεταναστών και προσφύγων προς τα νησιά μας στο Αιγαίο και τον Έβρο, αποτελεί μια ισχυρή επιβεβαίωση. Σ' αυτά προστίθεται η θρησκευτική πρόκληση που δεν αφορά μόνο την Ελλάδα, αλλά όλο τον Χριστιανικό κόσμο, κυρίως δε τον Ορθόδοξο.

Ιδιαίτερα δε σήμερα που την ηγεσία της Χριστιανικής Ορθοδοξίας (κι αυτό από αβελτηρία δική μας) διεκδικεί η Ρωσία, αφορμή γυρεύει ο Βλ.

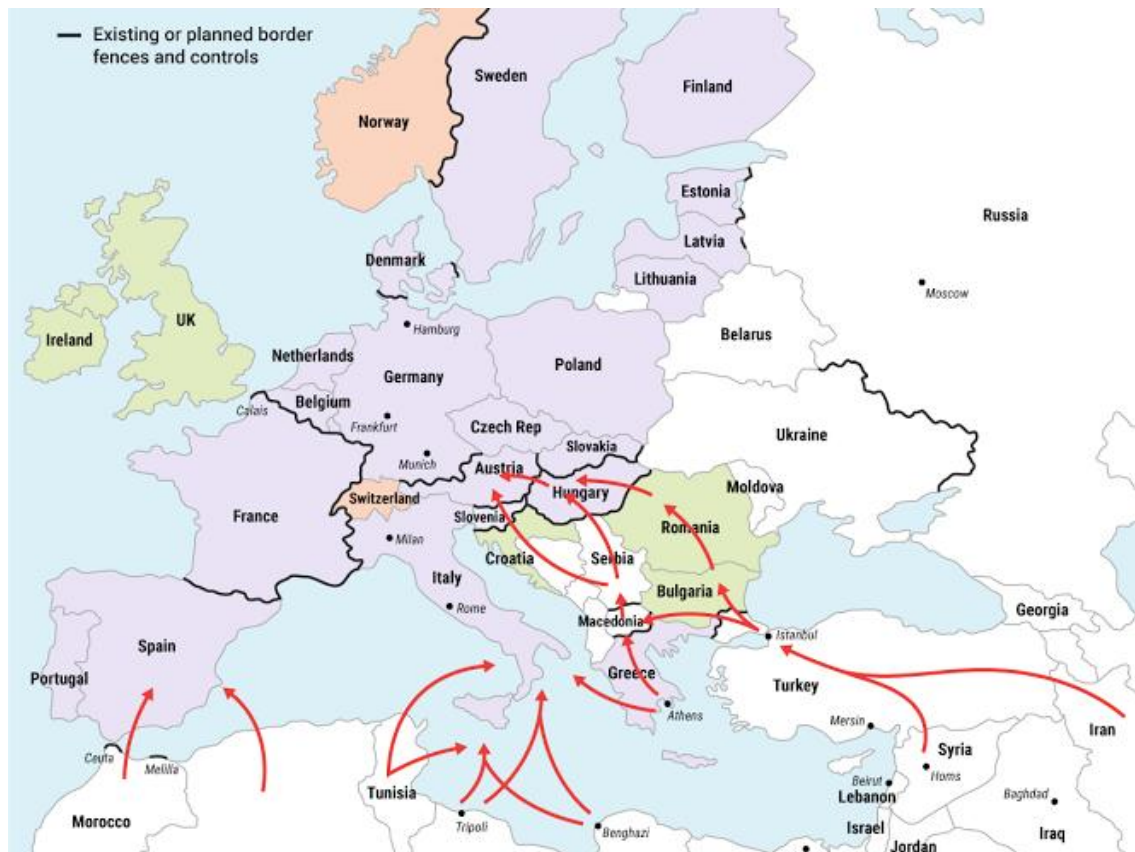
Πούτιν να ξανακατεβάσει (όπως το 1878) τον ρώσικο στρατό στον Αγ. Στέφανο, όπου σήμερα βρίσκεται το αεροδρόμιο (α/δ) της Κωνσταντινούπολης.

Η προκλητική ανάγνωση εδαφίων του κορανίου μέσα στην Αγ. Σοφία, ιερό κέντρο όλης της Χριστιανοσύνης, που από την εποχή του Κεμάλ έχει μετατραπεί σε μουσείο, αποσκοπεί στο να στραφεί η προσοχή του Τουρκικού λαού από τα μεγάλα εσωτερικά κι εξωτερικά προβλήματα που τον ταλανίζουν, στο φανατικό θρησκευτικό μένος των Τούρκων μουσουλμάνων και να στείλει μέσω αυτών ένα σαφές μήνυμα απειλής εναντίον της Ελλάδος, την οποία θεωρεί ως τον ασθενέστερο κρίκο των γειτόνων – αντιπάλων της Τουρκίας του «νεοσουλτάνου» Ερντογάν. «Η ευφυΐα έχει τα όριά της, ενώ η βλακεία όχι». (Όσκαρ Ουάιλντ). Το να ξέρεις να προκαλείς κι όταν το κάνεις να γίνεσαι απεχθής, δεν είναι και το καλύτερο πράγμα στην στρατηγική κι εξωτερική πολιτική. Μάλλον με «μπούμερανγκ» μοιάζει.

Η πρόβλεψη προσεχούς άφιξης δύσκολων καταστάσεων στο προσεχές μέλλον ως εκτίμηση, δεν φαίνεται να συγκινεί την Τουρκία που συχνά λειτουργεί υπεροπτικά στο πνεύμα του «μεγάλου Νταβουτόγλειου στρατηγικού βάθους» ή/και λάθους (κατ' εμέ), ο οποίος παραιτήθηκε (;). Η Ελλάδα συχνά και ταπεινωτικά αποφεύγει να υποσκάπτει τη θέση της Τουρκίας. Αργά ή γρήγορα, εκτιμάται ότι κάτι, κάπου, στην περιοχή θα «σκάσει»... Που, κανείς δεν μπορεί να προβλέψει με ασφάλεια. Εμείς, ως λαός πάντα μεγάλθυμος, δείξαμε επανειλημμένα στο παρελθόν ότι ξέρουμε να συγχωρούμε και να συμπαριστάμεθα. Ως χώρα, από την εποχή σύναψης του

συμφώνου φιλίας Βενιζέλου – Ινονού, όλοι οι Έλληνες πολιτικοί επεδίωξαν σχέσεις σταθερότητας και πολιτικής φιλίας. Εκτιμώ ότι, είναι καιρός να το πράξουν και οι Τούρκοι πολιτικοί, χωρίς να διακόψουν προβοκατόρικά κάθε προσπάθεια που (μάλλον ταπεινωτικά) σε πολλές περιπτώσεις συγκαταβατικά κάνει η Ελλάδα, στην προσπάθεια της να αποφύγει τριβές και να διατηρήσει την σταθερότητα στην ευρύτερη περιοχή, πράγμα που συμφέρει κι ενδιαφέρει όλους. «Μικρούς και Μεγάλους». . . . Ο νούν νοείτω.

Ο «σουλτάνος» Ερντογάν όμως μεθυσμένος από τις υπερεξουσίες που συγκεντρώνει στο πρόσωπό του, επιταχύνει επί τα χείρω με κρυφές και φανερές ενέργειες τις μεθοδεύσεις του κατά της Ελλάδας.

Οι φανερές είναι η καθημερινότητα που συμπεριλαμβάνει πολλαπλές παραβάσεις και παραβιάσεις του εθνικού μας εναέριου και θαλασσιού χώρου και δεν διστάζει να προχωρεί σε υπερπτήσεις πάνω από ελληνικά κατοικημένα νησιά ή την παρενόχληση Ελλήνων ψαράδων που ψαρεύουν σε ελληνικά χωρικά ύδατα. Αποκορύφωμα σ' αυτά ήρθε να προστεθεί η βάρβαρη μετατροπή του ναού της Αγίας Σοφίας από μουσείο σε τζαμί που αποδοκιμάστηκε χλιαρά από τις ΗΠΑ. Οι θρασύτατες δηλώσεις του

Υπουργείου Εξω(φρεν)ικών της Τουρκίας ότι για όλα φταίει η Ελλάδα, απαντήθηκε από μέρους μας μάλλον υποτονικά.

Οι κρυφές μεθοδεύσεις, εστιάζονται στους πρόσφατους εναγκαλισμούς του Ερντογάν με τους ομολόγους σε Τίρανα και Σκόπια, με σκοπό να νοιώσουν οι Έλληνες ότι περισφίγγονται από περισσότερα από 100.000.000 μουσουλμάνους έτοιμους για όλα. Άρα, αργά ή γρήγορα η μοίρα τους είναι να υποκύψουν. Αυτό έχει ιδιαίτερη συμβολική σημασία μετά την επίσκεψη του προέδρου Πούτιν στην Αθήνα.

Ο τριπλός αυτός εναγκαλισμός παρακινεί τους Τουρκαλβανούς Τσάμηδες να επιτεθούν βάνουσα κατά του Έλληνα Υπ Εξωτερικών, ξεχνώντας ότι οι ορδές τους υπηρέτησαν δουλικά τον Μουσολίνι και τον Χίτλερ κατά τον Β΄ ΠΠ, φθάνοντας να ονειρεύονται την «Μεγάλη Αλβανία» και να διεκδικούν με περίσσιο θράσος όλη τη Θεσπρωτία, την Πρέβεζα, ακόμα και τα Ιωάννινα! Οι δε Σκοπιανοί, ονειρεύονται «Μεγαλέξανδρους» και προβάλλουν αδίστακτα χάρτες της «Μακεδονίας» που φθάνει μέχρι την Κατερίνη. . .

Η Αθήνα μάλλον αγουροξυπνημένη, αντιδρά με «ευρωπαϊκή ευπρέπεια κι ευγένεια» στους άξεστους πατριδοκάπηλους ισλαμοφασίστες, που αγνοούν ότι αν διακόψει τη ροή των εμβασμάτων των χιλιάδων (700.000 περίπου) Αλβανών από την Ελλάδα θα «κλατάρει» η αλβανική οικονομία σε μια εβδομάδα. Αντίστοιχα μέτρα αν επιβληθούν στα Σκόπια σε πολύ λιγότερο θα πουν το «ψωμί-ψωμάκι». Ταυτόχρονα, μένουν απροστάτευτοι οι 100.000 Έλληνες της Β. Ηπείρου, με μοναδικό τους στήριγμα τον πανάξιο Αρχιεπίσκοπο Αλβανίας Αναστάσιο. . .

Κι όπως λέει κι ο Στάθης, *«ο βιασμός της Αγια-Σοφιάς γιατί να πειράξει ή να ταράξει τους κατά καιρούς κρατούντες;»* (Δεν χρειάζεται να τους αναφέρω) *«Ο Ελληνισμός διεκόπη στους βυζαντινούς χρόνους, χάθηκε, πέταξε εξαερώθηκε, τον έφαγε η γάτα κι επανεμφανίστηκε ως επινόηση του Διαφωτισμού και των ρομαντικών. Για τη «Σχολή» αυτή (Σόρος, Τζεμ, Γιωργάκης κλπ) το Βυζάντιο είναι κάτι απόξενο (που αγνοούν) κι απεχθές (ως θεοκρατική κοινωνία, δηλ. ακριβώς το αντίθετο από ότι πραγματικά ήταν). Γιατί λοιπόν οι σούρες του μουεζίνη να ταράζουν τις πολυπολιτισμικές καρδιές και τη μακάρια άγνοιά τους; Το πολύ-πολύ γι' αυτούς η Αγία Σοφία να ήταν ένα «Μνημείο της Παγκόσμιας Κληρονομιάς». Μάλιστα! Παγκόσμια κληρονομιά με την εξαίρεση – παράληψη, της διαχρονικής προσφοράς του Ελληνισμού στην Ανθρωπότητα! Τέτοια αμάθεια και δειλία.*

Μετά από δεκαετίες «κατευνασμού» απέναντι στη γείτονα και «υποτέλειας» στους «προστάτες» νυν δανειστές και δυνάστες, μάθαμε να κρυβόμαστε πίσω από ανώδυνες και σπανίως δίκαιες με την πραγματικότητα λέξεις. Η παγκόσμια αξία της Αγίας Σοφίας, βασίζεται στον ελληνορωμαϊκό πολιτισμό που την σχεδίασε, την έκτισε και την νοηματοδότησε. . .

Συμπεράσματα

Το ζήτημα έχει σαφέστατα διττή όσο και περίπλοκη πλευρά και απαιτεί μια εντελώς διαφορετική αρχιτεκτονική ασφαλείας από αυτή που διέπει τη σημερινή Ελληνική κρατική δομή. Ταυτόχρονα πρέπει να θεωρείται ως δεδομένο ότι ενεργή στον Ελλαδικό χώρο είναι η Πακιστανική Υπηρεσία Πληροφοριών, καθότι η Ελλάδα είναι ο κατεξοχήν πλέον διάδρομος μεταφοράς των υπηκόων του Πακιστάν στην ΕΕ.

Παρουσία στην Ελλάδα ακόμα και μέσω Ελλήνων την καταγωγή διαφαίνεται ότι διατηρούν τα περισσότερα Μουσουλμανικά κράτη όπως η Αίγυπτος, Συρία, Σαουδική Αραβία, Λιβύη κ.α. Από τα τέλη Μαΐου του 2009 και την τότε προβοκάτσια εις βάρος του Ελληνικού κράτους με το περιβόητο «σκίσιμο του Κορανίου», αποκαλύφθηκε ότι έχει εμφλοχωρήσει η υποστήριξη των Ισλαμιστικών κέντρων και σε κλιμάκια του Ελληνικού κράτους αλλά και στα εθνικής εμβελείας ΜΜΕ.

Η μαρτυρία ενός Σύριου προαγωγού και στην παρούσα φάση καταδικασμένου διαρρήκτη, είχε ως συνέπεια να αποδειχθεί ότι και εσωτερικοί κύκλοι, επιθυμούν την πολυδιάσπαση της συνοχής της Ελληνικής κοινωνίας, διαμέσου των Ισλαμιστών λαθρομεταναστών. Η δε οργάνωση αυτών κατέστη δυνατή σε ταχύ χρονικό διάστημα, χάρη στη βοήθεια Ελλήνων παραπολιτικών και ακραίων παραγόντων που διατηρούσαν συνδέσμους στις κοινότητες του Μουσουλμάνων και συντόνιζαν τις κινήσεις τους όπως και την προβολή τους στα ΜΜΕ.

Διακεκριμένες περιπτώσεις εγκληματικών πράξεων ατόμων ή/και ομάδων που απασχόλησαν την επικαιρότητα, καταγράφονται διαδοχικά κατά την τελευταία 5ετία και πλέον, στην Ελλάδα, αλλά και την ΕΕ και πρωταγωνιστούν στα δελτία των ΜΜΕ.

Ο ρόλος της Ελλάδος στην Λαθρο-μετανάστευση

Η Ελλάδα σε γενικές γραμμές θεωρείται ως σημαντική για την περαιτέρω εξάπλωση του Ισλαμιστικού ρεύματος προς την Ευρώπη ως χώρος «τράνζιτ» αλλά και λογιστικής υποστήριξης. Το 2008 στην Ιταλία Σουδανός δουλέμπορος συνελήφθη από τις εκεί Αρχές κατηγορούμενος ως συνεργός σε τρομοκρατική ομάδα, ενώ ο ίδιος είχε ζήσει και στην Ελλάδα όπου παράλληλα με το «τράφικινγκ» λαθρομεταναστών διατηρούσε επαφές με πληθώρα Ισλαμιστικών κύκλων. Η κοινότητα των Σουδανών στην Αθήνα είχε γίνει αντικείμενο προηγούμενης αστυνομικής έρευνας όταν συνελήφθησαν ανώτερα μέλη της να διακινούν ποσότητες ναρκωτικών στα ίδια τα γραφεία της ένωσης τους.

Τέλος η νεοεισερχόμενη σε ολόένα και αυξανόμενους ρυθμούς κοινότητα των Σομαλών στην Αθήνα, εάν και σχεδόν κατά 100% άνεργη ή άεργη, εμφανίζεται ραγδαίως εμπλεκόμενη στο λιανεμπόριο ναρκωτικών ουσιών αλλά και στη δημιουργία κλειστών γειτονιών τύπου γκέτο με τεμένη και χώρους αποθήκευσης λαθραίων προϊόντων. Εάν και υπάρχουν προς το παρόν ενδείξεις, είναι πολύ πιθανό η πλέον επίφοβη Σομαλική τρομοκρατική οργάνωση Αλ Σαμπάμπ να έχει επεκταθεί μέσω αυτών και στην Ελλάδα, καθότι οι Σομαλοί λαθρομετανάστες κατά κύριο λόγο φτάνουν στη χώρα μέσω Σουδάν και με απευθείας πτήσεις στην Κωνσταντινούπολη εν συνεχεία προωθούνται στη χώρα. Τόσο στο Σουδάν όσο και στη Σομαλία η μετακίνηση αυτή των ανθρώπων ελέγχεται ως επί το πλείστον από εξτρεμιστικές οργανώσεις που μετέπειτα ζητούν ανταλλάγματα για την μεταφορά τους στην Ευρώπη είτε αυτό είναι πάσης φύσεως παράνομη δραστηριότητα, είτε συλλογής πληροφοριών και ενδεχομένως και της διάπραξης σοβαρών εγκληματικών πράξεων όπως η προετοιμασία τρομοκρατικής επίθεσης.

Είναι πλέον γνωστό ότι η Πακιστανική Μυστική Υπηρεσία ISI, η ίδια που προφανώς κάλυπτε τον Μπιν Λάντεν σε Πακιστανικό έδαφος, είναι ενεργή στον Ελλαδικό χώρο και φυσικά θα έχει ενεργή παρουσία ανάμεσα στη κοινότητα των Πακιστανών μεταναστών που κατοικούν στη χώρα μας. Δεν μπορεί βέβαια όλοι οι Πακιστανοί μετανάστες να είναι συνεργάτες της ISI, όπως κάποιοι καλοθελητές πιθανόν να θελήσουν να αποδώσουν. Αυτό που ισχύει είναι πως η ISI, η οποία είναι γνωστή για την χρηματοδότηση Ισλαμιστικών τρομοκρατικών οργανώσεων όπως η Λασκάρ ε Τόϊμπα που ανέλαβε την ευθύνη για το μακελειό στο Μουμπάϊ το Νοέμβριο του 2008, μπορεί να συνεργαστεί και να υποστηρίξει «κοιμώμενους πυρήνες» (sleeping cells) της Αλ-Κάιντα στην Ελλάδα εναντίον όχι αναγκαία ελληνικών αλλά Αμερικανικών και Δυτικών στόχων επί ελληνικού εδάφους. Ένα απόρρητο έγγραφο το οποίο δημοσιεύτηκε από τους New York Times αναφέρει ότι σύμφωνα με τη μαρτυρία ενός κρατουμένου Ισλαμιστή τρομοκράτη στο Γκουντάναμο οι Πακιστανικές, Ιρανικές και Υεμενικές Μυστικές Υπηρεσίες υποστηρίζουν ενεργά την Αλ-Κάιντα και διάφορα Ισλαμιστικά κινήματα. Η παρουσία λοιπόν της Πακιστανικής μυστικής υπηρεσίας ISI επί ελληνικού εδάφους μόνο προβλήματα μπορεί να δημιουργήσει για την εθνική μας ασφάλεια.

Επίσης, η παρουσία μιας σημαντικής αν και όχι πολυάριθμης κοινότητας Σομαλών (3.000 άτομα περίπου) μεταναστών (οι περισσότεροι εκ των οποίων είναι παράνομοι) και η δράση πυρήνων της Σομαλικής Τζιχαντιστικής-Ισλαμιστικής τρομοκρατικής οργάνωσης Αλ-Σαμπάαμπ μέσα στους κόλπους της μεταναστευτικής αυτής κοινότητας, μας προϊδεάζουν για τις ενδεχόμενες απειλές. Ο εκπρόσωπος της Αλ-Σαμπάαμπ στη Σομαλία Σείχης Αλί Μοχαμούντ Ρέιτζ (Ali Mohamud Rage) δήλωσε για το θάνατο του Μπιν Λάντεν: *«θα συνεχίσουμε τη Τζιχάντ μέχρι να πεθάνουμε σαν τον αδελφό μας Οσάμα ή να πετύχουμε τη νίκη και να εξουσιάσουμε όλο τον κόσμο»*. Οπωσδήποτε δεν θα πρέπει να υποτιμήσουμε το ενδεχόμενο πυρήνες της Αλ-Κάϊντα να έχουν αναπτυχθεί μέσα στις κοινότητες μεταναστών, που διαβιούν στην Ελλάδα και που προέρχονται από τις χώρες του Μαγκρέμπ (Μαρόκο, Αλγερία, Τυνησία, Λιβύη, Μαυριτανία και Δυτική Σαχάρα). Ένα από τα πιο σημαντικά παρακλάδια της Αλ-Κάϊντα εξάλλου είναι η Αλ-Κάϊντα στο Ισλαμικό Μαγκρέμπ. (AQIM).

Καταλήγοντας, εκτιμάται ότι ο θάνατος του Μπιν Λάντεν μπορεί να αποτελέσει και έναυσμα για τη ριζοσπαστικοποίηση των Μουσουλμάνων μεταναστών νομίμων και μη, που κατοικούν στην Ελλάδα. Η ριζοσπαστικοποίηση δεν σημαίνει βέβαια ότι όλοι οι Μουσουλμάνοι μετανάστες θα προστρέξουν να γίνουν μέλη της Αλ-Κάϊντα, αλλά σίγουρα σημαίνει ότι η δεξαμενή από την οποία η Αλ-Κάϊντα θα μπορεί να στρατολογήσει επίδοξους Τζιχαντιστές τρομοκράτες θα μεγαλώσει. Για το εάν αυτή η εκτίμηση είναι ακριβής, δεν έχουμε παρά να περιμένουμε τις εξελίξεις το προσεχές διάστημα.

Οι καλύτερα εκπαιδευμένοι και οι πιο ευφυείς από αυτούς δεν μένουν στις μουσουλμανικές χώρες, ούτε σε σπηλιές στο Αφγανιστάν, ή σε τζαμιά στο Ιράν ή το Πακιστάν. Βρίσκονται στις δικές μας χώρες, στις δικές μας πόλεις, στα πανεπιστήμιά μας, στις επιχειρήσεις μας. Έχουν αναπτύξει (νόμιμες και παράνομες) εμπορικές κι επιχειρηματικές δραστηριότητες, καλλιεργούν εξαιρετικές σχέσεις με τις τράπεζές μας, τους τηλεοπτικούς μας σταθμούς, τις εφημερίδες μας, τους εκδότες μας, τις Εκκλησίες μας, τις ακαδημαϊκές ή συνδικαλιστικές οργανώσεις μας και με τα πολιτικά μας κόμματα. Φωλιάζουν στα γάγγλια της οικονομικής και τεχνολογικής υποδομής. Και ακόμη χειρότερα, ζουν στην καρδιά μιας κοινωνίας που τους φιλοξενεί χωρίς να διερωτάται για την διαφορετική νοοτροπία τους, χωρίς να ελέγχει τις κακές προθέσεις τους, χωρίς να τιμωρεί τον σκοταδιστικό φανατισμό τους. Μία κοινωνία που τους δέχεται χάρη στο ανεκτικό πνεύμα της Δημοκρατίας της, στην ανοιχτόμυαλη και απεριόριστη επιείκειά της, στην χριστιανική της συμπόνια, στις φιλελεύθερες αρχές της και στους πολιτισμένους νόμους της. Κατά την διάρκεια μιας Συνόδου που έγινε στο Βατικανό τον Οκτώβριο του 1999, για να συζητηθούν οι σχέσεις μεταξύ χριστιανών και μουσουλμάνων, ένας επιφανής και πολυμαθής εκπρόσωπος του Ισλάμ άφησε άναυδο το ακροατήριο λέγοντας με άνεση και αυθάδεια: «Μέσω της Δημοκρατίας σας θα σάς κυριεύσουμε, μέσω της Θρησκείας μας θα σάς επιβληθούμε».

Κατά την Οριάνα Φαλάτσι ο πόλεμος που ονομάζεται «τζιχάντ» είναι βεβαίως θρησκευτικός, αλλά δεν έχει στόχο την κατάληψη του πολιτισμένου κόσμου. «Είναι ένας πόλεμος που στόχο έχει την κατάληψη της ψυχής μας, την κατεδάφιση των αξιών μας, την εξαφάνιση της ελευθερίας μας και εν τέλει την καταστροφή του πολιτισμού μας. Οι τζιχαντιστές θέλουν να καθορίσουν πώς θα ζούμε και πώς θα πεθαίνουμε και, κυρίως, δεν θέλουν να απολαμβάνουμε την ζωή. Έτσι, αν δεν υπερασπιστούμε τους εαυτούς μας, αν δεν πολεμήσουμε η τζιχάντ θα νικήσει».

Αυτήν την περίοδο μιλάμε πολύ για την έννοια του «πολιτικού ασύλου» που παρέχεται από ένα κράτος, όταν υπάρχει αίτηση από έναν πολίτη που κινδυνεύει στο δικό του κράτος. Αυτό το πλαίσιο, αυτήν την περίοδο, αφορά όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση ή τουλάχιστον έχουμε αυτήν την εντύπωση, διότι δεν εξετάζουμε τις λεπτομέρειες του θεσμού. Παρατηρούμε λοιπόν τα εξής:

Πρώτον, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν συνορεύει με τη Συρία και το Ιράκ, χώρες οι οποίες βρίσκονται σε κρίσιμη κι εμπόλεμη κατάσταση.

Δεύτερον, η Τουρκία που συνορεύει με αυτές τις δύο χώρες, δεν βρίσκεται σε εμπόλεμη κατάσταση.

Τρίτον, η αίτηση για πολιτικό άσυλο γίνεται στην πρώτη χώρα που συνορεύει με τη χώρα που κινδυνεύει αν δεν υπάρχει κρίσιμη κατάσταση στην ίδια.

Κατά συνέπεια, όλοι οι πρόσφυγες, που είναι όντως πρόσφυγες και όχι απλώς οικονομικοί μετανάστες ή ακόμα και λαθρομετανάστες, πρέπει να κάνουν την αίτησή τους στην Τουρκία κι όχι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και αυτή στέκει όσο η Τουρκία δεν ανήκει στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Έτσι καταλαβαίνουμε πρώτον γιατί η Τουρκία δεν αναγνωρίζει ότι οι πρόσφυγες έχουν περάσει από το κράτος της, διότι θα έπρεπε να απαντά στη θεωρητική αίτηση των γνήσιων προσφύγων, και γιατί οι μετανάστες επιδιώκουν με αυτό το μέσον να βρεθούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Γίνεται κατανοητό μ' αυτήν την ανάλυση ότι οι περισσότεροι, κι όχι μόνο ένα ποσοστό όπως παρουσιάζεται από τα μέσα (ΜΜΕ), είναι μετανάστες και όχι πρόσφυγες που ξεφεύγουν από το πλαίσιο της γενοκτονίας λόγω της δράσης της τρομοκρατικής οργάνωσης.

Όπως σε κάθε ζήτημα διεθνών σχέσεων, ο Θουκυδίδης παραθέτει τα λόγια του Περικλή όταν είπε: «περισσότερο φοβούμαι τα δικά μας σφάλματα, παρά των εχθρών τα σχέδια». Περικλής στο Θουκυδίδου Α144.

Ιωάννης Α. Κολομβάκης
Ταξχος (ΕΠ) ε.α.
Μηχ/κος Δικτύων-MSc
Μέλος ΕΛΙΣΜΕ

<https://gr.linkedin.com/in/yiannis-kolomvakis-12aa1a31>
i.kolomvakis@yahoo.gr

Πηγές

1. «Ασφάλεια Πληροφοριακών Συστημάτων» Σ. Κάτσικας – Δ. Γκρίτζαλης – Σ. Γκρίτζαλης Εκδόσεις Νέων Τεχνολογιών 2004.
2. «Ψηφιακή Εγκληματικότητα Η ανασφαλής όψη του Διαδικτύου» Χρ. Τσουραμάνης, Εκδόσεις Βασ. Ν. Κατσαρού 2005.
3. «Η Τέχνη της Απάτης» Κέβιν Μίτνικ – Ουίλιαμ Σάιμον, Εκδόσεις Ωκεανίδα 2006
4. Διδακτορική Διατριβή «Η Επανάσταση στις Σύγχρονες Στρατιωτικές Εξελίξεις (Revolution In Military Affairs – RMA)» Δρ Κωνσταντίνος Γρίβας 2004.
5. Ατομική Εργασία «Ο Κυβερνοπόλεμος» Ανχης (ΕΠ) Ιωάννης Α. Κολομβάκης – Σχολή Εθνικής Ασφάλειας Οκτ 2006.
6. Διπλωματική Διατριβή «Η Ασφάλεια των Πληροφορικών Συστημάτων (ΠΣ), η Εκτίμηση των Κινδύνων και η Προστασία των Κρισίμων Υποδομών της χώρας» Ανχης (ΕΠ) Ιωάννης Α. Κολομβάκης – Σχολή Εθνικής Ασφάλειας Μαΐ 2007.
7. «Γεωπολιτική Προσέγγιση για ένα νέο Ελληνικό Αμυντικό Δόγμα» Ι. Μάζης Εκδόσεις Παπαζήση 2006.
8. «Critical Foundations Protecting America's Infrastructures» The Report of the President's Commission on Critical Infrastructure Protection October 1997.

9. «Threat & Vulnerability Model for Information Security» The Report of the President's Commission on Critical Infrastructure Protection 1997.
10. «Security in the Information Age: New Challenges, New Strategies» The Joint Economic Committee United States Congress 2002.
11. «Vulnerability Assessment Framework» Critical Infrastructure Assurance Office 1998.
12. «National Strategy for Critical Infrastructure and Cyberspace Security» Information & Communication Sector National Strategy Input May 2002.
13. «Defending America's Cyberspace National Plan for Information Systems Protection» White House 2000.
14. «The National Strategy to Secure Cyberspace» February 2002.
15. Computer Incident Response Capabilities (CIRC) NATO, Brussels Belgium 2004.
16. Computer Emergency Response Team (CERT) NATO, Brussels Belgium 2005.
17. Cyber Defense Exercises NATO, Krakow Poland 2005.
18. Βασικές Αρχές Ασφάλειας Δικτύων, Εφαρμογές & Πρότυπα William Stallings © 2008
19. Διαχείριση Έργων Πληροφορικής Δρ Ευάγγελος Κιουντούζης Καθηγητής ΟΠΑ
20. Βιομηχανική Κατασκοπεία, Υποκλοπή Πληροφοριών και Τηλεπικοινωνιών και Αντίμετρα Δρ Ιωσήφ Ανδρουλιδάκης 2012
21. Νοητική Στρατηγική Δρ Νίκος Λυγερός 2006
22. Τα Βαλκάνια από το Χθες στο Αύριο Γεώργιος Ε. Δουδούμης 2016
23. Η Ελλάδα σε Κίνδυνο Περικλής Νεάρχου πρέσβης ε.τ. 2014
24. 2020 Επίθεση στην Ελλάδα Κωνσταντίνος Γρίβας 2000
25. Η Ελλάδα κινδυνεύει Σώστε την ΕΛΙΣΜΕ 2016
26. Πανελλήνιο Συνέδριο Αρχής Διασφάλισης Απορρήτου Επικοινωνιών (ΑΔΑΕ) 2004.
27. Σχολή Ναυτικών Δοκίμων (ΣΝΔ) Νοε 2005 «Network Centric Defence Conference – A Challenge for the Hellenic Armed Forces in the 21st Century».
28. CISCO Expo 2005.
29. 4^ο Πανελλήνιο Συνέδριο MD5 ΑΕ 2006 «Ηλεκτρονικό Έγκλημα, Δικτυοπειρατεία, Τηλεπικοινωνιακή Παρανομία & Απάτη».
30. Συνδρομητικό Περιοδικό Εξειδικευμένων Λύσεων & Θεμάτων Επικοινωνιών, Δικτύων και Αποθήκευσης Δεδομένων «Communications Solutions» www.comsol.gr
31. Συνδρομητικό Περιοδικό B2B για την Ασφάλεια «Security Manager» www.securitymanager.gr
32. Συνδρομητικό Περιοδικό Enterprise Computing και την Ασφάλεια «IT Professional Security» www.itsecuritypro.gr
33. www.lygeros.org
34. <http://elliniki-aoz.blogspot.gr/>
35. www.elisme.gr
36. <http://kostasxan.blogspot.gr/>
37. <https://parisis.wordpress.com/>
38. <http://staratalogia.blogspot.gr/>
39. www.epikaira.gr
40. www.ardin.gr
41. <https://www.wikipedia.org/>
42. www.ictplus.gr

43. www.epy.gr
44. www.di.uoa.gr
45. www.duth.gr
46. www.enikos.gr